

РЕШЕНИЕ

№ 3042

гр. София, 07.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав, в публично заседание на 20.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5842** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84-85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба В. № УП-3374/30.07.2010 г., подадена от Н. С. И. Д., гражданин на Й срещу Решение № УП-85/01.07.2010 г. на И. О. П. Държавната агенция за бежанците П. МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В обстоятелствената част на жалбата се твърди, че решението е постановено в нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като същото не съдържа мотиви. Жалбоподателят счита, че е нарушена разпоредбата на чл. 70, ал.1, във връзка с чл. 13, ал.1, т.5 от ЗУБ, както и чл.15, буква „в” от Директива 2004/83/ЕО. Според изложеното в жалбата, П. постановяване на решението интервюиращият О. е нарушил материалноправните разпоредби на ЗУБ и неправилно е приел, че жалбоподателят не посочва причини за основателен страх от преследване. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез назначения си особен представител-адв.Бабалева и в присъствието на преводача Т. Ш. У. поддържа жалбата и направеното с нея искане.

Ответникът – Държавна агенция за бежанците, редовно призован не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – С. град, в решаващия състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С молба В. № УП-3374/29.06.2010г. на Д. П. МС, Н. С. И. Д. е заявил, че желае да получи статут на бежанец, закрила и иска да живее в Република Б. На 29.06.2010г. на чуждестранния гражданин е връчена покана за интервю. Интервюто с Н. С. И. Д. е проведено на 30.06.2010г., от И. О. И Б, определена като такава със Заповед № 56/04.03.2010г. на Председателя на Д.-МС и в присъствието на преводач. С писмо изх. № УП-3374/30.06.2010г. на Директора на РПЦ-С. Директора на Специализирана дирекция „Г” на Държавната агенция за национална сигурност (ДАНС) е уведомен за подадената от Н. С. И. Д. молба за закрила. Съгласно писмо изх. № I-1971/01.07.2010 г. на ДАНС, главният директор на Специализирана дирекция „Г” на ДАНС е заявил, че не възразява срещу предоставянето на статут на жалбоподателя Д.. В срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от страна на интервюиращия О. е прието решение № УП-85/01.07.2010 г., с което, на основание чл. 70, ал.1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал.1, т. 1 т.5 от ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Предвид мотивите на решението е констатирано, че в молбата на Н. С. И. Д. не са посочени никакви причини за страх от преследване от властите в Й, обосноваващи страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и убеждение. Формулиран е извод, че молбата на Н. С. И. Д. не съдържа позоваване на конкретни обстоятелства от политическия живот в Й, различни от изложените в предходните производства.

Решението е връчено на Н. С. И. Д. на 28.07.2010 г., в присъствието на преводач. Срещу решението е подадена жалба от Н. С. И. Д., с В. № УП 3374/30.07.2010г. на Д. П. МС. Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният индивидуален административен акт е постановен от компетентен О., в кръга на законите му правомощия и в срока по чл. 70, ал.1 от ЗУБ. Спазена е писмената форма и се съдържат реквизитите, съгласно чл. 59, ал.2 от АПК. Интервюиращият О. е обосновал направените изводи с получената от жалбоподателя по време на интервюто информация, както и с данните предоставени от жалбоподателя в рамките на предходно производство пред Д.. Изложени са аргументи, предвид които молбата е приета за явно неоснователна. В този смисъл, възраженията на жалбоподателя, че не са обсъдени всички сведения и доказателства са неоснователни. От страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да водят до изводи за фактическа обстановка, различна от приетата за установена с решението.

По смисъла на §1, т. 8 от ЗУБ “сигурна държава по произход” е държавата, в

която установеният правов ред и неговото съблюдаване в рамките на демократичната обществена система не допускат осъществяването на преследване или действия на преследване и не съществува опасност от насилие в ситуация на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В справката относно сигурността на Й липсват всякакви доказателства, които да характеризират държавата като такава, в която се осъществява преследване или действия на преследване или съществува опасност от насилие. Жалбоподателят също не е ангажирал респ. представил доказателства, удостоверяващи, че в действителност спрямо него са били предприемани мерки, пораждащи опасност за живота и здравето му.

По силата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република Б се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че с оспорваното решение е нарушена разпоредбата на чл.15, буква „в“ от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с която е и постановеното решение по дело № С-465/2007г. на СЕО. Съгласно цитираното решение по дело № С-465/2007г. на СЕО разпоредбата на чл.15, буква „в“ от Директива 2004/83, следва да се тълкува в смисъл, че съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи. Но според останалата част на това решение, съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато **степената на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт, безогледно насилие**, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, **достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи**, каквито обстоятелства в случая не са налице. Даже напротив, видно от представената справка относно Йордания В. № 2675/16.09.2008г. на Д. П. МС, се установява, че в Й липсва

вътрешен или международен конфликт, както и, че срещу жалбоподателя Д. не е било възможно да са били отправяне тежки и лични заплахи срещу живота и личността му.

Съгласно разпоредбата на чл. 70, ал.1, вр. чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, интервюиращият О. взима решение, с което отхвърля молбата като явно неоснователна когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В конкретния случай е безспорно, че молбата, във връзка с която е прието оспореното решение е последваща. По смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ “последваща молба” е молба за предоставяне на статут в Република Б, която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Република Б е приключило с влязло в сила решение. Молба с искане за предоставяне на статут на бежанец е била подадена от Н. С. И. Д. с В. № 926/24.07.2009г. на Д. П. МД. С Решение № 598/13.10.2008г. на председателя на Д. П. МС на Н. С. И. Д. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение № 9106/07.07.2009г. на Върховния административен съд на Република Б – Трето отделение е отхвърлена жалбата на Н. С. И. Д. срещу решението на председателя на Д. П. МС. Решението е оставено в сила с Решение № 904/25.01.2010г. на Върховния административен съд на Република Б – петчленен състав.

В проведеното интервю, във връзка с молбата, в отговор на която е прието оспореното решение, жалбоподателят не е изложил причини, различни от тези, които е излагал и в предходните производства относно искането му за предоставяне на статут.

Оспореното решение на интервюиращия О. е прието в отговор на последваща молба по смисъла на ЗУБ, в която не са посочени нови и новонастъпили обстоятелства. С решението молбата на Н. С. И. Д. е приета за явно неоснователна поради наличие на обстоятелство по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ. Предвид изложеното по-горе, този извод кореспондира с представения по делото доказателствен материал и е съобразен със законовите разпоредби. Следователно, спрямо оспореният административен акт не са налице основания за отмяна, по смисъла на чл. 146 от АПК, поради което жалбата, с която същият е оспорен е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 85, ал. 1 от ЗУБ, Административен съд С. – град, I АО, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. С. И. Д., гражданин на Й срещу Решение № УП-85/01.07.2010 г. на И. О. П. Държавната агенция за бежанците П. МС.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

:

